

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Quid sit à Dæmone insessum esse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

dæmonia habentes, & ejiciebat ſpiritus verbo. Omnia in Euange- Matth. 9. 32.
listis ſunt plena. Fruſtra etiam Dominus Apostolis dediſſet Matth. 12. 22.
potestatem in dæmones exterminandoſ ab hominibus, ſi nulli
dæmones eos poſſiderent. Fruſtra Euangeliū fidemq; hoc ſi-
gno conſirmaſſet. Fruſtra etiam regulā expellendorum quo-
rundam dæmonū illis tradiſſet. Atqui dedit eis eam potesta-
tem: *Et dedit illis potestatem curandi infirmitates, & ejiciendi dæ-*
monia. Item voluit fidem hoc ſigno conſirmari: *Signa autem Marc. 3. 15.*
eos, qui crediderint, haſſequentur: in nomine meo dæmonia ejici- Marc. 16. 17.
ent. Sed & regulam hanc dictauit: *Hoc genus demoniorum non Matth. 17. 20.*
ejicitur, niſi per orationem & ieiumium. Viſurparunt hanc po-
tentiam & regulam Apoſtoli, & omnes ferè Sancti prodigio-
rum patratores. Quin & blaſphemati illi Iudæorum principes,
dum per ſumnam contumeliam Chriſto dixerunt: *dæmonium*
habes; itemq;: *Quid ipsum auditis? dæmonium habet;* ac rurſus: Ioan. 8. 48.
In principe dæmoniorum ejicit dæmonia; opinati ſunt utique, ali- Luc. 11. 15.
quos à dæmonijs inhabitari. Faceſſant igitur illi atheizantes,
qui, ne cogantur fateri, eſſe aliquos Spiritus, quod arreptitiſ
perſpicuē commoniſtant, negant energumenos eſſe dæmonum
domicilia, & incredibilia opera atque effecta morbiſ natura-
libus aſcribunt, nempe quales medici, tales Christiani, helle-
boro curandi. Itaque non fruſtra in Sacerdotali Romano po-
ſuit Eccleſia formulam exorcismi, qui non eſt aliud, quam o-
ratio & adiuratio ab Eccleſia approbata, qua nomine Chriſti
imperamus dæmoni, ut ab homine recedat. De quo S. Cy-
prianus agens Demetrianum Christianorum hoſtem ſic com-
pellat: *Oſi andire eos (dæmones) velles & videre, quando à no-* S. Cyprian.
bis adiurantur, & torquentur ſpiritualibies flagris, & verborum ad Demetria-
tormentiſ de obſeffis corporibus ejiciuntur, quando eiſiſlantes, & num.
gementes voce humana & potestate diuina flagella & verbera ſenti- entes venturum iudicium confiuentur.

Vt autem homo à dæmonie inſeffus dicatur, necelle eſt
quidem, ſed non ſufficit, ut in eo inſit tanquam motor illius,
ſed inſuper requiritur, ut in eum habeat quandam potestatem.
Neutrum ſine altero ſufficit. Accepit in Iob potestatem fa- Iob. 1.
tan, vti in S. Antonium, in S. Franciſcum Xauerium verbe- randum,

N n n n

III.

randum, non tamen isti obfessi dicuntur, quia in illis non fuit

Ioan. 13. 27. Satan. In multis rebus est Satan, qui & post acceptam *bnc.* cellam in Iudam introiuit, non tamen tunc obfessus est Iudas, quia non habuit in eum agendi potestatem. Dicitur igitur in eum intrasse, quia Christi vendendi suggestit consilium; teste

Dydimus 1.3. Didymo. Quod ex Ioanne constat sic accipendum, ait enim: de spirit. S.

Ioan. 13. 2.

Cum diabolus sam misisset in cor, ut traderet eum Iudas. vbi insinuatur, aliquando, idem esse intuire & mittere in cor. Pertinet ergo ad infestationem etiam potestas mouendi ac saeuendi in possesum; quam sanè potestatem, dum exerit, non raro mortua ex hominibus quodammodo facit, & sanguinem mirificè eos deformat; saepe sensuum usu priuat, mutos, surdos,

Matth. 15. 22.

Marc. 1. 34. &

5. 15. 18.

Luc. 6. 18.

insanos, phreneticos reddit. Hac de causa mulier Chananea clamauit: Miserere mei, Domine, fili David: filia mea male a demonio vexatur. Quo verbo passim utuntur Euangelistæ. Estq;

atrox vexatio belluae istius. Quosdam cæcos, quosdam mu-

Matth. 12. 22. tos, quosdam surdos efficit. Hinc legimus: Oblatus est ei de-

Mare. 9. 25. monium habens, cæcus, & mutus, & curauit eum ita, ut loquaretur, & videret. Alio loco surdum & mutum sanauit, cuius spi-

ritus iste utrumque sensum ligauerat. Quod si quis vult audi-

Matth. 17. 14. re vexationē grauiorē, audiat patrem genibus prouolutū ante

Christum & orantem: Domine, miserere filio meo, quia lunaticus

est, & male patitur: nam saepe cadit in ignem, & crebro in aquam.

Ac ne quis morbum, non spiritum id fecisse putaret, sequitur:

S. Chrysoft. Et increpanuit illum I E S V S, & exit ab eo demonium, & curauit

hom. 18. est puer ex illa hora. An non prodigium fuit, in ignem & aquā

præcipitari, nec occidi? Adhuc saeuorem describit Lucas. Et

cum egressus esset Christus, ad terram, occurrit illi vir quidam, qui

habebat demonium iam temporibus multis, & vestimento non indu-

ebatur, neq; in domo manebat, sed in monumentis, &c. Multis enim

temporibus, arripiebat illum, & vinciebatur catenis, & compedibus

custoditus, & ruptis vinculis agebatur a demonio in deserta. Mat-

Matth 8. 28. thæus eandem historiā perstringens ait: occurserunt ei duo ha-

bentes demonia, de monumentis exeuntes, sassi nimis, ita ut nemo

S. Augustin. posset transire per viam illam. Lucas unum tantum describit, no-

lib. 2. de con- biliorem, ut D. Augustinus putat, aut certè saeuorem, ut vult

D. Chry-

D. Chrysostomus & alij. Extendit sese autem frequenter hæc sensu Euām^a diaboli potestas vsque ad morbos, vsq; ad cruciatus maximos, gelistar. c. 24; vsque ad mortem. Prius illud itidem scriptura indicat: *Et ec. Luc. 13. 11.*
ce mulier, quæ habebat spiritum infirmitatis, annis decem & octo, &
erat inclinata, nec omnino poterat sursum aspicere. Hanc autem
infirmitatem à Christo expulsam, à dæmone procuratam fui-
se, ipse Christus archisynagogo respondens docuit his verbis:
Hypocryta, vnuſquaque vestrūm sabbato, non soluit bouem ſuum,
aut aſnum à pæſepio, & ducit adaquare? Hanc autem filiam
Abraba, quam alliganit ſatanas, ecce decem & octo annis non opor-
tuit ſolui a vinculo iſto, die ſabbati? Eo vsque hominem malus hic
hōspes denormat, vt ex eo teſtudinem faciat, aut etiam serpen-
tem, qui per terram reput, morbisque & doloribus impletat.

IV.

Testantur id etiam diuersorum Sanctorum historiæ, è quibus legimus, quosdam ſpumasse, quosdam ignito vultu, virentibus oculis, rictu terribili, iam luporum instar v lulasse, jam more leonum aſtant rugitu terruisse, & nullam non vocem edidisse bestiarum. De S. Bernardo testatur Wilhelmus Abbas, eum à tyrannica diaboli vexatione, liberasse mulierem quandam, cuius faciem Proteus iſte vsque adeò foedam, deformem, horribilemque intuentium oculis obiecerit, vt non pro homine, sed pro deterrimo monstro haberetur. Qualem vul- Georg. Pres-
 tum, quales oculos, quām luridum colorem putemus fuiffæ byter in eius
 filiæ illius principe parente oriundæ, quam viginti ſex anno- vita apud
 rum grauiflmo morbo à dæmone afflictam tortore ſuo libe- Sur. tom. 2.
 rauit Theodorus Archimandrita? Qualem laruam exhibuit Metaphraſt.
 cacodæmon, in filia Gordiani Imperatoris, quem S. Tryphon ex illa eliminavit? Quām terrificum fuit videre mulierem, Cerberi instar aconita vomentis, ore contorto ſpumantem, ta S. Lauren- Bernard. In-
 denib[us]que, in morem irritatæ tigridis frendentem, quam iij lust. cap. 8.
 proscripto malæ fidei poffeffore pristinæ incolumitati reſtituit Laurentius Iuſtinianus ſanctus Venetorum Patriarcha? Nul- Raimund. in
 lus bufo ita foedè tumet, vti tumuit guttur à Spiritu ſuperbiæ vita S. Catha-
 inflatum illius, qui ad preces S. Catharinæ eſt perſanatus. Re- rinæ. Pallad.
 fert Palladius, puerum ex quo S. Macarius humani generis in vita S. Ma- carij.

N n n n 2

muſſe;